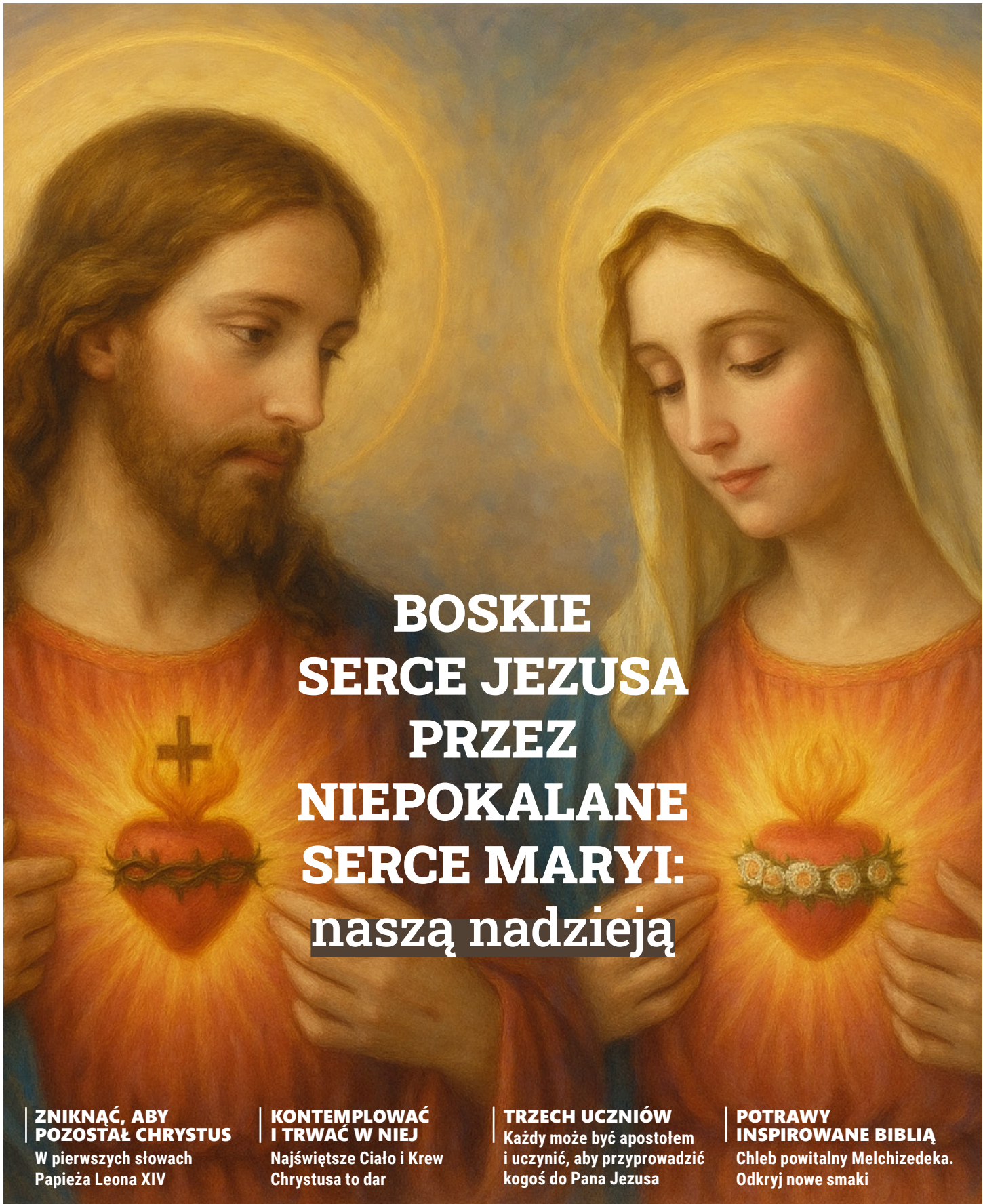

GŁOS ŚW. FRANCISZKA

Dwumiesięcznik Parafialny

BOSKIE SERCE JEZUSA PRZEZ NIEPOKALANE SERCE MARYI: naszą nadzieją

**ZNIKNĄĆ, ABY
POZOSTAŁ CHRYSZTUS**

W pierwszych słowach
Papieża Leona XIV

**KONTEMPLOWAĆ
I TRWAĆ W NIEJ**

Najświętsze Ciało i Krew
Chrystusa to dar

TRZECH UCZNIÓW

Każdy może być apostołem
i uczynić, aby przyprowadzić
kogoś do Pana Jezusa

**POTRAWY
INSPIROWANE BIBLIĄ**

Chleb powitalny Melchizedeka.
Odkryj nowe smaki

W miesiącach maj i czerwiec w naszej parafii przeżywać będziemy kilka uroczystości imieninowych i jubileuszy. Imieniny obchodzić będą:

14 i 16/05 nasi księża
Ks. Maciej Chodowski i
ks. proboszcz Andrzej Michalak
22/05 imieniny będzie
Siostra Rita – zakrystianka
29/06 ks. Paweł Gabara

Wszystkim Solenizantom życzymy wielu potrzebnych łask i błogosławieństw Bożych oraz opieki Matki Najświętszej. Zapraszamy na msze święte w intencji solenizantów:

14/05 o 18:00: Msza św. w intencji
ks. Proboszcza Andrzeja i ks. Macieja.
22/05 o 18:00: Msza św. w
intencji Siostry Rity
29/06 o 12:30: Msza św. w
intencji ks. Pawła Gabary

Będzie to też czas jubileuszy kapłańskich. 26/05 2025 roku 10cio lecie kapłaństwa obchodzić będzie ks. Proboszcz Andrzej Michalak oraz ks. Adam Gontarz

Natomiast 27/05 25-cio lecie kapłaństwa obchodzić będzie ks. Paweł Gabara. Swoje kolejne rocznice święceń kapłańskich obchodzić będą pozostali księża naszej parafii:

28/05 – ks. Maciej Chodowski,
8 rocznicę kapłaństwa;
11/06 – ks. Wiesław Dura,
53 rocznicę kapłaństwa
i ks. Juliusz Lasoń, 31
rocznicę kapłaństwa.

Wszystkim Jubilatam życzymy, by ich posługa kapłańska przebiegała w zdrowiu i radości, by pielgrzymowanie przez życie do kolejnych rocznic święceń kapłańskich owocowało nieustannie pogłębieniem wiary, ożywiało nadzieję i prowadziło do Chrystusa, największej Miłości.

Msza św. w intencji wszystkich naszych kapłanów z racji ich Jubileuszy święceń kapłańskich odprawiona zostanie 12/06/2025 roku w Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana o 18:00.

KALENDARIUM WYDARZEŃ

MAJ

572 lata temu

29.05.1453. Upadek Konstantynopola. Mehmed II - sułtan Imperium Osmańskiego zdobył stolicę Cesarstwa Bizantyjskiego, Tysiącletnie imperium upadło bezpowrotnie. Równocześnie Turcy objęli w swoje panowanie wschodni basen Morza Śródziemnego i rozpoczęli podbój Europy, powstrzymany dopiero przez Jana III Sobieskiego pod Wiedniem w roku 1683.

368 lat temu

16.05.1657. Św. Andrzej Bobola – polski jezuita i misjonarz, poniósł męczeńską śmierć w Janowie Poleskim zamordowany przez Kozaków. Jeden z patronów Polski.

234 lata temu

3.05.1791. Sejm Wielki uchwalił Ustawę Rządową 3 Maja – nowoczesną Konstytucję Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Święto Narodowe Polski od 1919 r. i ponownie od 1990r. Święto Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski od 1923 r.

105 lat temu

18.05.1920. W Wadowicach urodził się Karol Wojtyła, św. Jan Paweł II, Papież (1978-2005)

80 lat temu

8.05.1945. W Berlinie podpisano akt bezwarunkowej kapitulacji III Rzeszy. Koniec II wojny światowej. Polska na dziesięciolecie trafiła do sowieckiej strefy wpływów.

44 lata temu

13.05.1981. Zamach na Jana Pawła II na placu świętego Piotra w Rzymie. Papież został postrzelony przez tureckiego zamachowca – Mehmeta Ali Ağcę

21 lat temu

1.05.2004. Polska wraz z Cyprzem, Czechami, Estonią, Litwą, Łotwą, Malta, Słowacją, Słowenią i Węgrami stała się członkiem UE.

CZERWIEC

1053 lata temu

24.06.972. Bitwa pod Cedynią (? łac. Cidini). Mieszko I pokonał wojska margrabiego Marchii Łużyckiej Hodona.

730 lat temu

26.06.1295. Na czwartego króla Polski został w Gnieźnie koronowany Przemysław II, na swojej pieczęci umieścił orła w koronie.

233 lata temu

18.06.1792. Bitwa pod Zielenicami w trakcie wojny z Rosją w obronie Konstytucji 3 Maja. Zwycięstwo Polaków. Po bitwie król Stanisław August Poniatowski ustanowił order Virtuti Militari.

117 lat temu

30.06.1908. Katastrofa tunguska na Syberii. Eksplozja meteorytu o rozmiarach wieżowca. Fala uderzeniowa powaliła drzewa w odległości 40 km, a sama detonacja była słyszana z ponad 1000 km.

81 lat temu

6.06.1944. Operacja "Overlord", inwazja aliancka w Normandii, największa tego typu operacja w historii wojen. Utworzenie drugiego frontu w Europie Zachodniej podczas II wojny światowej.

46 lat temu

2.06.1979. Rozpoczęcie I pielgrzymki do Polski papieża Jana Pawła II

36 lat temu

4.06.1989. Pierwsze częściowo wolne wybory parlamentarne, zwycięstwo Solidarności.

Panie, daj nam serce takie jak Twoje

Serce Jezusa i Serce Maryi są dla nas źródłem nadziei

KS. ANDRZEJ MICHALAK

Kochani Parafianie! Maj i czerwiec to dwa szczególne miesiące w życiu Kościoła. Kierują naszą uwagę na serce. Najpierw w maju patrzymy na Serce Maryi, potem w czerwcu na Serce Jezusa. Te dwa Serca są dla nas źródłem nadziei. W nich bowiem patrzymy też na nasze serca: często słabe, niedomagające, dziurawe i poranione. I pragniemy, aby nasze serca stały się choć trochę podobne do tych dwóch Serc, w których jest źródło miłości.

Jakie jest Serce Maryi? Jest ono ciepłe, czyste, pełne kwiatów i zieleni. Jest jak wiosna, która rozkwita w życiu człowieka, kiedy otwiera się on na Boga. Serce Maryi jest Niepokalane, to znaczy nie zranione grzechem. Wolność od grzechu daje człowiekowi to piękno, które rodzi się w nim wtedy, kiedy jego dusza i ciało zostają wypełnione Bogiem.

Jakie jest Serce Jezusa? Jest przebite włócznią, zawsze otwarte, jest pełne miłości, nie da się Go nigdy zamknąć. Jest otwarte na człowieka i gotowe przyjąć każdego, kto zechce przyjąć Jego miłość. Jest jak miesiąc czerwiec: ciepłe i pełne słońca. Jest Najświętsze.

Jakie jest moje i Twoje serce? Ma w sobie dużo dobra, dużo światła i piękna, dużo słońca... Ale czasem pojawia się w nim także ciemność, zimno i zamknięcie. Często zranione, często bolące... Ale zawsze pełne pragnienia. Zawsze pragnie dobra, pragnie miłości, pragnie Boga. Jest przez to sercem pełnym nadziei, bo nadzieja, jak pisze Papież Franciszek, to „pragnienie i oczekiwanie dobra”.

.....

Serce Jezusa i Serce Maryi są dla nas źródłem nadziei. Serce Jezusa zawiera w sobie to wszystko, czego pragnie człowiek. A Serce Maryi jest obrazem i dowodem, że to pragnienie może się w człowieku wypełnić: ponad miarę, w sposób, który przerasta wszelkie jego oczekiwania...

.....

Niniejszy numer *Głosu Świętego Franciszka* ukazuje się w szczególnym momencie. 21 kwietnia 2025 roku odszedł do Domu Ojca Papież Franciszek. Odszedł w szczególnym czasie, w Roku Nadziei, który sam ogłosił. Kiedy piszę te słowa jest 8 maja bieżącego roku. **Właśnie świat dowiedział się, że Kościół ma nowego Papieża: Leona XIV. Otwiera się wraz z tym wyborem nowy etap, a wraz z nim nowa nadzieja.**

Jest to nadzieja na większe dobro: dla Kościoła, dla świata, dla mojego i Twojego życia! Pierwsze słowa Papieża Leona brzmiały: „niech pokój będzie z wami wszystkimi”. W świecie pełnym niepokoju, wojen, zamętu i nienawiści, Papież w pierwszych słowach głosi orędzie nadziei. Ta nadzieja zaczyna i wypełnia się w sercu człowieka, kiedy człowiek otwiera się na Boga. „A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego” (Rz 5, 5).

Boże, powierzamy Ci Ojca Świętego Leona XIV, powierzamy Ci Kościół i świat. Powierzamy Ci nasze życie, nasze serca i naszą nadzieję. Prosimy: uczyni serca nasze według Serca Twego! †

Tel: 42 233 67 77

Pn. - pt.: 9:00 do 10:30 i 16:00 do 17:00 • Sobota: 9:00 do 10:30

Ochrzczeni III / IV 2025

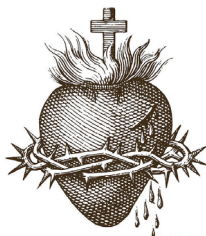
Zuzanna Augustowska, Beniamin Przemysław Bielecki, Filip Paweł Żak, Liliana Aniela Zielewska, Kajetan Ksawery Kołodziejczak, Filip Głonik, Faustyna Maria Dębińska, Aleksander Jankowski, Julia Rasińska, Bruno Wiktor Rasiński.

Zmarli III / IV 2025

Krystyna Traczyk, Jadwiga Pocobiej, Irena Bednarek, Czesław Partyka, Józef Waszut, Stefan Stępiński, Wanda Workowska, Przemysław Nitecki, Teresa Słopień, Marek Proce, Dariusz Janas, Wiesława Baranowska, Bożenna Sadurska, Kazimiera Karpik, Sławomir Stysiak, Mirosława Tumińska, Jerzy Świderek, Ryszard Danilewicz, Elżbieta Kryster, Janusz Werner, Alina Blewazka, Andrzej Skałeczki, Irena Borna, Henryka Kupczyk, Jadwiga Lewandowska, Elżbieta Królikowska, Helena Stępiak.

„To Serce (Święte Serce Jezusa) tętni całą niewyczerpaną miłością, która odwiecznie jest w Bogu, tą miłością jest ku nam wciąż otwarte, jak zostało otwarte włócznią setnika na krzyżu”.

Święty Jan Paweł II

Tvoja darowizna jest znakiem miłosiernej łaski Bożej

Dziękujemy wszystkim darczyńcom, którzy wspierają utrzymanie naszej parafii i świątyni. Zapewniamy o naszej pamięci w modlitwie o wszelkie łaski. Darowizny można wpłacać na konto parafialne w Banku Pekao: 25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

Nabożeństwa majowe i czerwcowe Codziennie o 17:30.

Porządek Mszy Świętych

Pn. - Pt. 7:00 · 18:00
Sobota 7:00 · 8:00 · 18:00
Niedziela i Święta 7:30 · 9:30 · 11:00 (dla dzieci) · 12:30
18:00 (od IX do VI) · 19:30 (VII i VIII)

Msza z relikwią Św. Franciszka

Czwartek o 18:00.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Czwartek od 15:00 do 18:00. Rozpoczęcie Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Środa o 17:45.

Wypominki za zmarłych

Niedziela o 9:00 przed Mszą Świętą.

W intencji zmarłych

W ostatni piątek miesiąca o 18:00. Poleceni Bogu i za tych, którzy opuścili nas w ostatnim miesiącu.

GŁOS ŚW. FRANCISZKA

Dwumiesięcznik Parafialny

Redaktor naczelny i opiekun duchowy

Ks. Proboszcz Andrzej Michalak

Zespół redakcyjny

Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele, Fernanda Nowakowski, Krzysztof Nowakowski

Współautorzy tego wydania

Wojciech Antolik
s. Leonarda Kuniszewska MSF
Dorota Sadurska

Korekta

Maria Mazurkiewicz,
Krzysztof Nowakowski

Układ i projekt graficzny

Fernanda Nowakowski

Obrazy

flaticon.com, freepik.com

Okladka

Boskie Serce Jezusa i

Niepokalone Serce Maryi.

Generated with AI, ChatGPT

Druk

Quick-Druk. Łąkowa 11, Łódź

Dystrybucja

Wydrukowane: w parafii

Cyfrowo: <https://bit.ly/GSFLodz>

Rzymskokatolicka Parafia Świętego Franciszka z Asyżu

Ul. Przyszkołe 2, 93-549. Łódź - Ruda

Tel. 42 233 67 77

franciszek.org.pl

franciszekld@toya.net.pl

 ParafiaSwFranciszka

DARMOWA DYSTRYBUCJA

WESPRZYJ NASZĄ
PUBLIKACJĘ!

Teksty można przysyłać na
adres: marimaz@o2.pl

Redakcja zastrzega sobie
prawo do skracania i redagowa-
nia nadesłanych tekstów.

Udostępnij ten magazyn
swoim znajomym w
formacie cyfrowym!

Spraw, aby *Głos Św. Franciszka*
dotarł jak najdalej. Udostępnij link
<https://bit.ly/GSFLodz>
lub uzyskaj dostęp za pomocą
czytnika kodów QR

3 maja Kościół katolicki w Polsce obchodzi uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Nawiązuje ona do ważnych wydarzeń z historii Polski: obrony Jasnej Góry przed Szwedami w 1655 r., ślubów króla Jana Kazimierza – powierzenia królestwa opiece Matki Bożej, a także do uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Zanim zastanowimy się nad treścią i znaczeniem pierwszej europejskiej ustawy zasadniczej zobaczymy dlaczego doszło do sytuacji, że kraj będący wcześniej potęgą europejską stanął krok nad przepaścią?

UPADEK

Stwierdzenie że nic nie trwa wiecznie dobrze obrazuje wiek XVII. Po złotym okresie rozwoju kraju za czasów Jagiellonów wiek następny był stuleciem wojen i zniszczeń. Z początkiem XVII w. wdaliśmy się w konflikty niemal ze wszystkimi sąsiadami – Szwecją, Moskwą i Turcją.

Katastrofa nastąpiła w latach 1648-1667. Rebelia kozacka wspartego przez Tatarów Chmielnickiego, niczym pęknięty wrzód rozlewała się na ziemię koronne wywołując reakcję łańcuchową w postaci kolejnych inwazji – po-nownie Szwedów, Brandenburczyków, Siedmiogrodzian i Moskali. Koszty konfliktów były dramatyczne. Liczba ludności Rzeczypospolitej w poł. XVII w. wg Encyklopedii PWN szacowana na ok. 11 mln zmniejszyła się do ok. 6-7 mln. Poniesiono straty terytorialne na rzecz Rosji na wschodzie. Utracono zwierzchność nad Prusami. Większość gruntów leżała odłogiem, a grabieże i zniszczenia spowodowały zbiednienie ludności, zubożenie nabywców, upadek handlu i rzemiosła.

Mimo że Jan Kazimierz król Polski i wielki książę litewski (1648-1668) proponował pakiet reform ustrojowych kraju takich jak: podejmowanie uchwał sejmowych większością głosów i zniesienie liberum veto, konserwatywna szlachta zahamowała próby modernizacji państwa i król wycofał się z reform. Liberum veto pozostało w niezmienionej formie aż do 3.05.1791 r. paraliżując rządzenie państwem.

RÓWNIA POCHYŁA

W XVIII w. kraj sięgnął dna, a mizéria duchowa i polityczna nędzą powodowała staczanie się kraju po równi pochyłej. Znikli gdzieś patrioci i męstwo stanu, tacy jak byli kanclerze Jan Łaski czy Krzysztof Szydłowiecki – ludzie którzy łączyli mądrość, europejskość i skuteczność z patriotyzmem. Sasi niczym niewidomi przewodnicy

Przestroga

„W imię Boga w Trójcy Świętej Jedyne. Stanisław August z Bożej łaski i woli narodu król polski, wielki książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmudzki, kijowski, wołyński, podolski, podlaski, inflancki, smoleński, siewierski i czernichowski, wraz z stanami skonfederowanymi w liczbie podwójnej naród polski reprezentującymi... dla ocalenia ojczyzny naszej i jej granic, z największą stałością ducha niniejszą Konstytucję uchwalamy...”

WOJCIECH ANTOLIK

doprowadzili powierzony im kraj ku przepaści, bo polska racja stanu była dla nich pojęciem abstrakcyjnym. Nastąpiło podporządkowywanie Rzeczypospolitej Rosji. Do 1717 r. nasz kraj stał się praktycznie bezbronny, bez własnej armii i bez rządów. Za Augusta II i Augusta III, którzy zajmowali się głównie sobą, wystawnością, tworzeniem dworskiego przepychu i brylowaniem na ucztach w państwach Europy przestały już funkcjonować centralne organy Rzeczypospolitej.

A w kraju sielskiego spokoju pilnowały obce wojska – Prusacy w Polsce północnej i Rosjanie na Litwie, którzy rozkwaterowali się za darmo na prowincji. Trwała cisza przed burzą.

OTRZEŻWIENIE

W latach 1760-1763 wydano czterotomowy traktat polityczny pioniera oświecenia w Polsce, księdza Stanisława Konarskiego „O skutecznym rad sposobie”. Praca przedstawiała wady Rzeczypospolitej Obojga Narodów i była jednym z fundamentów reformy ustrojowej Konstytucji 3 Maja. Nowy król Stanisław August Poniatowski i jego otoczenie dostrzegali potrzebę pilnych reform, zmodernizowania struktury społecznej i uczynienia Rzeczypospolitej zdrowym i prężnym

organizmem. Odnowa kraju i następujące przebudzenie spowodowały takie lęki u ościennych mocarstw, że postanowili ją zniszczyć, zanim odrodzi się jeszcze bardziej. Ostrzeżenie przyszło w 1772 r. – i było I rozbiorem Polski. De facto była to kara za 10 lat sukcesów.

Mimo to w kolejnym dwudziestolecu dokonano ogromnych postępów. Otwierano nowoczesne szkoły, pisarzy i malarzy objęto mecenatem, niektórzy magnaci zwolnili chłopów z pańszczyzny. W Komisji Edukacji Narodowej stworzono kompleksowy system kształcenia. Powstał Korpus Kadetów – instytucja mająca kształcić elity administracyjne. Na Sejmie Wielkim (1788-1792) uchwalono podatki, stworzono podstawy nowoczesnej administracji, sfinansowano regularną armię. Wreszcie 3 Maja 1791 r. z osobistej inicjatywy króla przyjęto wspólną konstytucję, pierwszą w Europie i drugą w historii po amerykańskiej.

KONSTYTUCJA

Konstytucja 3 Maja 1791 r. była dobrze dobranym lekiem na kryzys, który dotknął ówczesną Rzeczpospolitą. Stanowiła świadectwo, że stąd, z Europy Środkowo-Wschodniej, z Rzeczypospolitej polskiego Orła i litewskiej Pogoni będącej wspólnym domem wielu narodów i kultur, płyną nowoczesne – jednocześnie wizjonerskie, zdroworozsądkowe i prekursorskie – rozwiązania. Konstytucja wprowadzała trójpodział władzy, znosiła liberum veto uznawała chłopów za część narodu której należy się opieka prawna. Wprowadzała dziedziczność tronu i gwarantowała tolerancję religijną.

Wrogowie wolności uznali, że nowoczesna, wolnościowa Konstytucja jest dla nich zagrożeniem. Absolutystyczna imperialna Rosja, przy wsparciu Prus, zrobiła wszystko, aby zniszczyć jej dorobek. Ale dzieło Konstytucji 3 Maja przetrwało. W świadomości pokoleń zapisała się pamięć o przełomowej reformie ustrojowej, o zrywie myśli i ducha; zrywie, którego celem była zbawienna modernizacja, odwołująca się do najszczytniejszych uniwersalnych wartości.

PRZESTROGA

Historia najogólniej mówiąc to przekazywanie doświadczenia. Historia umożliwia ocenę, jak zdarzenia z przeszłości rzutują na czasy późniejsze. Warto wyciągać wnioski z takich zdarzeń, warto tak kierować naszymi wyborami, aby nie iść w rzedzie za zaślepienymi zgubnymi ideami przewodnikami. ■

Rano o 7.35, 21 kwietnia 2025 roku, Papież Franciszek odszedł do Domu Ojca

Testament Ojca Świętego dla nas. W dzień odejścia do Domu Ojca Papieża Franciszka publikujemy list jaki skierował do wiernych Archidiecezji Łódzkiej:

Najmilsi, przybyliście z pielgrzymką do Rzymu na zakończenie jubileuszu 100-lecia powstania waszej diecezji. W ciągu tego roku jubileuszowego wspominaliście początki waszego Kościoła, przede wszystkim waszego pierwszego biskupa, Wincentego Tymienieckiego. Był to człowiek wielkiego miłosierdzia i wielkiej wrażliwości ekumenicznej. Poprzez jego posługę biskupią Duch Święty zapisał te dwa istotne wymiary chrześcijaństwa – miłosierdzie i ekumenizm – w „DNA” waszego łódzkiego Kościoła, jako dziedzictwo i zadanie dla przyszłych pokoleń.

Dziś miłosierdzie wymaga wielkiej „wyobraźni”. Ma wiele twarzy, tak wiele, jak wielu jest ludzi zranionych i leżących na ziemi. Każdy nosi w sobie jakąś ranę, choć nie wszystkie są widoczne. Z serca błogosławię waszym dziełom miłosierdzia, również tym dokonany indywidualnie i spontanicznie. Błogosławię tych, którzy otwierają swój umysł i serca, domy i zasoby dla chorych, starszych, bezrobotnych, bezdomnych, imigrantów, wszystkich ubogich, cierpiących i wykluczonych, oraz dla dzieci potrzebujących domu i rodziny. W ten sposób Kościół przybiera najbardziej ewangeliczne oblicze, oblicze Miłosiernego Samarytanina, który nie chce i nie potrafi być obojętnym.

Biskup Tymieniecki potrafił łączyć w sobie odwagę miłosierdzia i odwagę ekumenizmu. Wybrał drogę ekumenizmu na długo przed tym, zanim obrał ją oficjalnie Kościół katolicki. Zachęcam was, abyście zachowywali w sobie tę odwagę waszego pierwszego Pasterza. Abyście zachowywali ekumeniczną determinację, pamiętając, że ekumenizm w Kościele nie jest czymś opcjonalnym czy ozdobnym, ale postawą zasadniczą. Zachęcam was, abyście podążali razem w refleksji teologicznej i w ewangelizacji, we wspólnej modlitwie i słuchaniu Słowa Bożego, w świadectwie braterstwa. Na tej drodze budujecie lokalną społeczność, którą z dumą nazywacie „wspólnotą czterech kultur”.

Jubileusz jest także okazją do

złożenia życzeń. Chciałbym więc wszystkim wam życzyć, abyście z tego doświadczenia jubileuszu wyszli odnowieni jako Kościół. Odnowieni i umocnieni do ewangelizacji. Niech Duch Święty pomaga wam w odczytywaniu nowych wyzwań, jakie stawia przed nami czas; w rozeznawaniu właściwych narzędzi, by im sprostać.

Życzę Wam wiarygodności, spójności i pociągającej mocy świadectwa; doświadczenia i pielęgnowania coraz bardziej braterskich relacji w waszym Kościele. Abyście byli pięknym, wychodzącym Kościołem, który tak jak zaczyn powoduje, że całe ciasto rośnie; który ma siłę ziarenka gorczycy, które jest najmniejsze, a jednak staje się drzewem, na którym ptaki mogą się gnieździć (por. Mt 13, 32).

Niech Pan was błogosławi! Niech wam towarzyszy modlitwa i wstawiennictwo Matki Bożej, św. Józefa – patrona diecezji – oraz św. Faustyny, patronki Łodzi. Proszę, nie zapomnijcie modlić się za mnie. Dziękuję! †

*Testament Papieża Franciszka dla Archidiecezji Łódzkiej | 21/04/2025
archidiecezja.lodz.pl. Tekst skrócony.*

Papież Franciszek bał się zamkniętego Kościoła!

To pewnie będzie ostatni obraz papieża Franciszka, jaki zostanie nam w oczach, w oczach tych, którzy o 12.00 włączyli telewizor i widzieli papieża, Piotra, który wyszedł do ludzi, aby ogłaszać zmartwychwstanie w takiej ludzkiej słabości i kruchości.

Wszystko, co mógł powiedzieć, oprócz słów błogosławieństwa, to była Pascha-ostatnie życzenia papieża Franciszka dla nas wszystkich. To nie chodzi tylko o to, żebyśmy przeżyli dobrze święta, tylko żebyśmy byli ludźmi Paschy, żebyśmy przeżyli ją w sposób głęboki, przemieniający, napełniający nadzieją.

Chyba wszyscy czujemy, że żeby mówić takie rzeczy w „Evangelii Gaudium” – która była wezwaniem do podjęcia Bożej misji, to papież musiałby być odważnym człowiekiem i można by postawić takie pytanie, czy papież się niczego nie bał? Papież się bał i to jest w jego tekstach.

Gdy chodzi o Kościół, to papież Franciszek bał się Kościoła zamkniętego, wyczerpywanego w strukturach, który jest zredukowany do biura. Papież bardzo bał się Kościoła, który jest zamknięty w przyzwyczajeniach, który myli korzenie z kotwicą. Papież bał się klerykalnego Kościoła, świata oszalałego na punkcie konsumpcji i który redukuje wolność człowieka do wolności konsumpcji. Bał się świata pozbawionego umiejętności dialogu, kultury tymczasowości, świata anonimowego.

Pontyfikat będzie owocował! Ktoś zapytał mnie dzisiaj, co teraz będzie? Odpowiedziałem, że nic nie będzie.

Jezus Chrystus jest wczoraj i dziś ten sam, także na wieki i Duch Święty, którego papież Franciszek nazywał zawsze suwerenem w Kościele. Duch jest zawsze ten sam, to znaczy jest miłością. Dziękujemy Bogu za ten pontyfikat, żyjmy tym, co nam zostawił. †

*Kard. Ryś: papież Franciszek bał się zamkniętego Kościoła!. 21/04/2025.
archidiecezja.lodz.pl*

Życie wspólnotowe

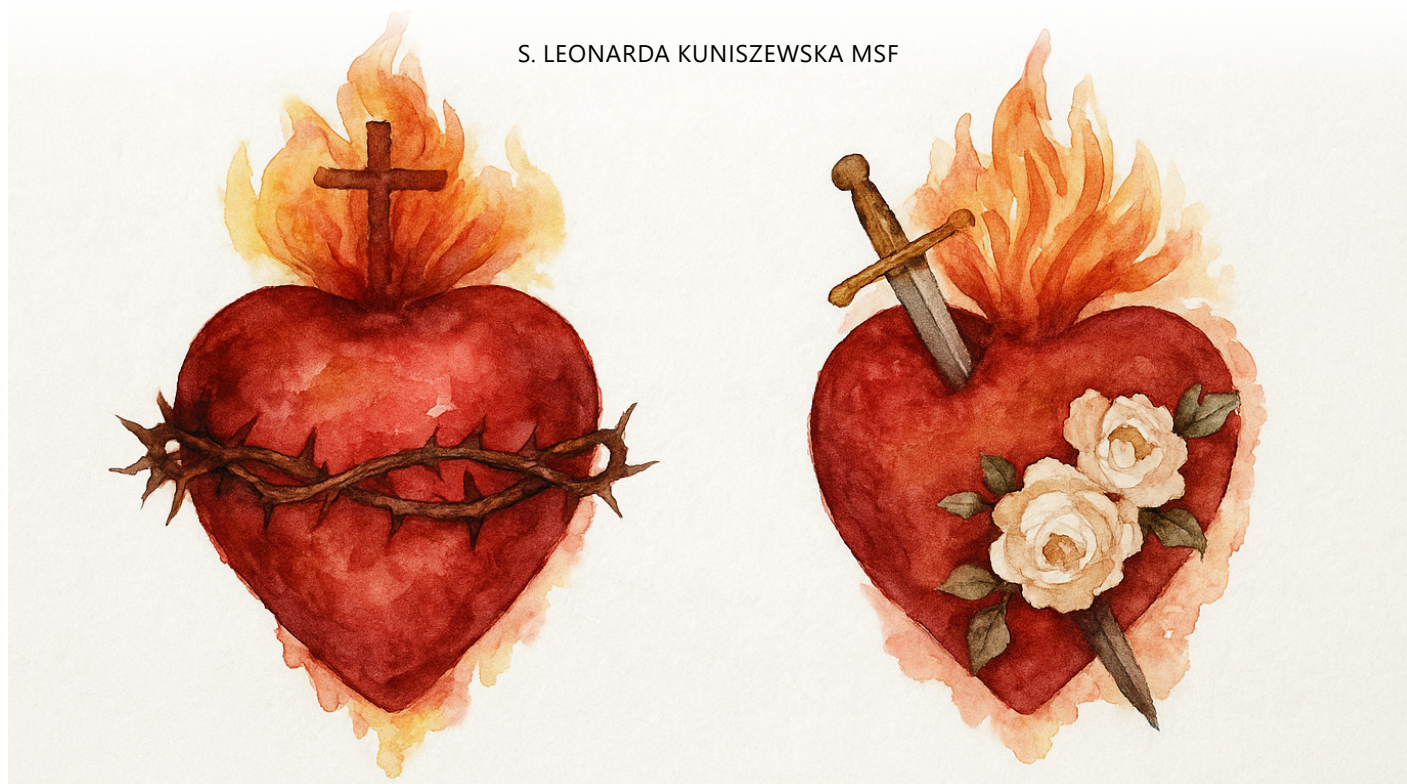
Sprawdź najważniejsze wydarzenia naszej parafii
TRIDUUM PASCHALNEGO

Boskie Serce Jezusa przez Niepokalane Serce Maryi: naszą nadzieję

Niepokalane Serce Maryi w sobotę następującą po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, przypadającej w piątek tygodnia następującego po święcie Bożego Ciała

S. LEONARDA KUNISZEWSKA MSF

Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny zawsze było czczone w Kościele równolegle z Najświętszym Sercem Jezusa, gdyż te dwa Serca nieustannie biją razem. Przez Niepokalaną do Przenajświętszego Serca Jezusa. Tak modlił się np. **św. Maksymilian Kolbe** i rozszerzał miłość ku Sercu Pana Jezusa, aby jak najwięcej dusz, jak najściślej z Nim przez Niepokalaną połączyć. Jest to także główna myśl dla tych, którzy całkowicie oddają się Niepokalanej¹.

Co łączy Serce Jezusowe i Niepokalaną? Serce Boże podobne jest do serca dobrego ojca rodziny. Jeżeli które z dzieci coś zawini, ojciec musi je upomnieć, bo tego wymaga sprawiedliwość i miłość do dziecka, by nie lekceważyło sobie winy. Darowanie bez dostatecznego powodu, mogłoby rozzuchwalać winowajcę. Gorejące miłością ku nam winowajcom Boskie Serce Jezusa znajduje na to sposób godny Boskiej mądrości. Daje nam za matkę i opiekunkę swoją własną najmiłszą i najukochańszą Matkę. Jej niczego odmówić nie potrafi jako najgodniejszej i najdroższej Matce. Serce zaś dał Jej takie, które dostrzega każdą łzę na ziemi, które troszczy się o zbawienie i uświęcenie każdego z ludzi.

I to jest droga do Przenajświętszego Serca Jezusa. Jeśli ktoś upadnie w grzech, zabrnij głęboko w nałogi, wzgardzi Bożymi łaskami, nie patrzy już na dobre przykłady innych,

nie zwraca uwagi na zbawienne natchnienia i staje się niegodnym dalszych łask, nie musi rozpaczać! Mamę przez Boga daną nam Matkę, która czułym sercem widzi każdy czyn, każde słowo, każdą myśl. Ona nie patrzy na to, czy ktoś jest godny łaski zmiłowania. Ona jest tylko i aż Matką miłosierdzia. Spieszy nawet nie wzywana tam, gdzie jest najwięcej ludzkiej słabości w duszach. Im bardziej serce zostało zeszpecone grzechem, tym bardziej w nim okazuje się miłosierdzie Boże, którego uosobieniem jest Niepokalana.

Dlatego też o serce otwarte dla Niepokalanej toczymy bój. Bo jeżeli Ona wejdzie do duszy, nie pozwoli jej zagać, co więcej - wyprasza łaski światła dla rozumu i siłę dla woli, by człowiek się opamiętał i powstał.

PRZESZ MARYJĘ NIEPOKALANĄ DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSA

Św. Mechtylda (1241-1298) za zachętą samego Pana Jezusa wchodziła do Jego Serca i w nim odpoczywała. Jezus oddawał jej swoje Serce jako znak zawartego z nią przymierza. Pewnego dnia w czasie spotkania Pan tak mocno przycisnął jej serce do swojego Serca, że miała wrażenie, że odtąd te dwa serca stanowią jedno. Mechtylda każdego rana witała Boże Serce i każdego wieczora czule je żegnała.

Podobnym przywilejem cieszyła się jej młodsza siostra **św. Gertruda** (1250-1303). Napisała poemat miłości Boga do duszy i duszy do Boga. Jego zaś źródłem jest Najświętsze

¹ Za Portalem Niepokalanów.pl

Serce Syna Bożego. Można powiedzieć, że Gertruda obcowiała z Sercem Jezusowym na co dzień.

Do **św. Małgorzaty z Kortony** (1252-1297) Pan Jezus odezwał się pewnego dnia: Połóż twe ręce na ranach moich rąk! Na to święta: Nie, Panie! W tej chwili otwarła się rana boku Chrystusa i święta ujrzała w niej Serce Zbawcy.

Od XVII wieku nabożeństwo do Serca Pana Jezusa rozpowszechnione zostaje na cały Kościół przez **św. Jana Eudesa** i **św. Małgorzatę Marię Alacoque**. Pierwszy miał wielkie nabożeństwo do Serca Jezusowego, a św. Małgorzata – pod wpływem nakazów, jakie otrzymała od samego Chrystusa, który Jej się ukazywał. **Św. Jan Eudes** (1601-1680) nazwany jest twórcą liturgicznego kultu Serca Jezusa i Maryi. W dokumentach beatyfikacyjnych czytamy: Płonąc sam szczególną miłością ku Najświętszemu Sercom Jezusa i Maryi, powziął pierwszy myśl publicznego kultu ku ich czci. Był ich apostołem.

Jednak główna zasługa w rozpowszechnianiu nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa przypada skromnej zakonnicy, wizytce, św. Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690). Pan Jezus pokazując jej swoje Serce pełne ognia, rzekł do niej: Moje Boskie Serce tak płonie miłością ku ludziom, że nie może dłużej utrzymać tych płomieni gorejących, zamkniętych w moim łonie. Ono pragnie rozlać je za twoim pośrednictwem i pragnie wzbogacić ludzi swoimi Bożymi skarbami. Pan Jezus objawił Małgorzacie swoje Serce i wymienił dobrodziejstwa i łaski, jakie przyrzeka czcicielom swojego Serca. To nabożeństwo – pisała św. Małgorzata – jest ostatnim wysiłkiem Jego miłości i będzie dla ludzi jedynym ratunkiem w ostatnich czasach. Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca:

- Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.
- Ustale pokój w ich rodzinach.
- Będę ich pocieszał w utrapieniach.
- Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci.
- Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.
- Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło i ocean miłosierdzia.
- Dusze ozięble staną się gorliwymi.
- Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.
- Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.
- Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię

swoje wypisane w Sercu moim.

- Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardziały.

- W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą przyjmować Komunię Świętą w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, miłość moja udzieli łaskę pokuty i nie umrą oni w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.

Pierwszym z papieży, który za twierdził nabożeństwo do Serca Pana Jezusa a także święto dla niektórych diecezji był Klemens XIII. Uczynił to w roku 1765 – a więc prawie w sto lat po objawieniach. Decydującym jednak w tej sprawie stał się memoriał biskupów polskich wysłany do papieża w 1765 r. Papież Pius IX w 1856 r. rozszerzył święto Serca Pana Jezusa na cały Kościół, zaś Leon XIII 31 grudnia 1899 r. oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki.

Wiele narodów i państw poświęciło się Sercu Pana Jezusa, m.in. Ekwador, Kolumbia, Belgia, Hiszpania, Francja, Meksyk, Polska. Święty Maksymilian wpatrując się w obraz wiszący w rzymskiej kaplicy seminarysty, kontemplanował Serce Jezusowe i zdanie św. Małgorzaty Alacoque, która wskazując na **św. Franciszka z Asyżu** powiedziała:

Oto święty najbardziej
zjednoczony z Boskim
Sercem Jezusa. To dlatego
ten miłośnik Jezusowego
Serca pisał: Im kto bardziej
szerzy cześć i miłość ku
Niepokalanej, im kto
więcej dusz dla Niej, a
przez Nią dla kochającego
nas aż do śmierci na
krzyżu Przenajświętszego
Serca zdobędzie, ten
okaże największą miłość
Przenajświętszemu
Sercu i najbardziej z
Nim się połączy.

Maryja w sposób najbardziej doskonały poznała tajemnicę Serca

Jezusa i uczy nas samych tę tajemnicę Serca Jezusa poznawać i jednoczyć się z nią. Misją Maryi nie jest nic innego, jak zdobywanie ludzkich serc dla Jezusa, by one żyły dla Najświętszego Serca Zbawiciela.

Ta piękna symbioza zachęca nas, by zaprosić Serce Jezusa i Serce Maryi do swojego życia, by na drogach codzienności nie stracić tego co najważniejsze, nie zagubić Jezusa (**Tu może wstać obrazy Dwu SERC-Jezusa i Maryi**).

Patrząc na wizerunek tych dwóch zjednoczonych serc widzimy, że Serce Jezusa jaśniej chwałą, płonie miłością, otoczone jest koroną cierniową, znakiem ludzkiej niewdzięczności i zwieńczone krzyżem czyli znakiem największej miłości. Zaś Serce Maryi jaśniej chwałą, pała miłością do Boga i człowieka, otoczone jest różami, które często pięknie wyglądają i wydają zapach, ale potrafią też niepostrzeżenie, boleśnie i subtelnie ranić, przezywając mieczem boleści jak ludzkie niewdzięczności.

Często pytamy jak wejść do szkoły Maryi, by formować w sobie serce bijące w rytm Jej Serca a tym samym w rytm Serca Bożego? Podpowiada nam to prefacja o Niepokalanym Sercu Maryi. Zachęca, by mieć „serce mądre i pojętne” do wypełniania w swoim życiu słowa Bożego, a nie własnego widzimisię, choćby nam samym wydawało się ona najlepszym i najpobożniejszym. Dalej, by mieć „serce nowe i ciche” z wypisaną w jego wnętrzu stałą obecnością Boga i Jego łaski, a nie tylko naznaczone bezmyślnymi zewnętrznymi rytuałami. Dalej zachęca, by mieć „serce proste i czyste”, aby było w stanie przyjąć samego Boga i dzięki temu, by Jego Słowo jak w Maryi stawało się we mnie rzeczywiście ciałem i było widoczne w moim życiu. I wreszcie, by mieć „serce mocne i czujne” i dzięki temu przeżywać nieustraszenie i mężnie cierpienia, które w codziennym życiu na nas przychodzą z wiarą w ostateczny triumf Boga i Jego łaski w nas.

To właśnie znaczy stać się świętą chwałą Boga: upodobnić swoje serce przez Niepokalane Serce Maryi do Najświętszego Serca Jezusowego. To znaczy wypełnienie prawdziwie słów wołania „Jezu, cichy i pokornego serca, uczyn serca nasze według serca Twego”. Wtedy będziemy w stanie jak Maryja rozważać Boże tajemnice w swoim sercu, gdy jak Ona będziemy przeżywali zarówno trwogę zagubienia, jak i radość odnalezienia Boga i Jego łaski. Trzeba to jednak czynić wiernie. →

Wtedy w pełni zrozumiemy, że wzór dla naszego życia tkwi w Sercu Jezusa i Sercu Maryi, a moc do tego życia rodzi się z Eucharystii. Wtedy też nie myślimy tylko o sobie, ale rodzi się w nas troska o drugiego człowieka, rodzi się w nas troską o nawrócenie swoje i innych grzeszników. Rodzi się w nas wtedy troska o zaprzestanie obrażania Boga, rozbudzenie wiary w sercu swoim i innych ludzi, ale także umartwienie za grzechy własne i innych, poświęcenie siebie i cały świat Najświętszemu Sercu Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi, a nade wszystko chęć wynagrodzenia i zjednoczenia się z Bogiem w Komunii Świętej.

To wszystko nie rodzi się jednak z automatu, ale musi być świadomie podjętą decyzją. Nie powstaje z bezmyślnie przeżywanych zewnętrznych rytuałów religijnych czy zewnętrznej pobożności na pokaz, ale z osobistego spotkania. To jest sedno zarówno kultu Eucharystii, jak i kultu Najświętszego Serca Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi, wiodących przez poświęcenie i wynagrodzenie.

Liturgiczne uroczystości Najświętszego Serca Jezusa i wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi są w bliskości. Mówi to nam, jak połączyć ze sobą to nabożeństwo pierwszych piątków i pierwszych sobót miesiąca a co za tym idzie wynagrodzenie Sercu Jezusa i Sercu Maryi. To połączenie widać wyraźnie w te dni przez Eucharystię, Komunię Świętą poprzedzoną oczyszczeniem swojego serca przez spowiedź oraz intencjami wynagradzającymi grzechy i zniewagi Sercu Jezusa i Sercu Maryi.

W notatkach różnych świętych możemy znaleźć m.in. takie słowa modlitwy „Jezu, przez Serce Niepokalanej Panny Maryi ofiaruję Twojemu Przenajświętszemu Sercu wszystkie me myśli, słowa, uczynki, modlitwy, udręki, cierpienia. Intencję mą, Jezu, łączę z intencjami Twego Boskiego Serca”. W momencie śmierci te dwa serca: Najświętsze Serce Jezusa i Niepokalane Serce Maryi stały się dla nich ucieczką. Dlatego i my, uczynmy ten gest modlitwy posługując się słowami św. Małgorzaty:

„Dziewico Najświętsza, najmiłsza i najchwalebniejsza Matko Boża, Nadziejo nasza! Prosimy Cię, spraw, aby Twoja moc, której udziela Ci Najświętsze Serce Twojego Syna, stała się naszym udziałem. Wyproś nam, aby Jego miłość panowała w naszych sercach. Niech On będzie naszym Ojcem, naszym skarbem, naszym stróżem, naszym szczęściem, naszą miłością i naszym wszystkim. Niech On będzie naszą podporą w słabościach, siłą w niemocy i pociechą w smutku. O Najświętsze Serca – Jezusa i Maryi, naprawcie naszą niedoskonałość, bądźcie wynagrodzeniem dla naszych uchybień, rozpalcie nasze serca Waszą świętą żarliwością, przemieńcie naszą oziębłość i opieszałość w Waszą gorejącą miłość. Niech całym naszym szczęściem i jedyną radością będzie nasze życie oddane Najświętszemu Sercu Pana Jezusa przez dziecięcą służbę Jego Najświętszej Matce.”

(Modlitwa do Najświętszych Serc Jezusa i Maryi św. Małgorzaty Marii Alacoque). Amen. ■

Zniknąć, aby pozostał Chrystus

W pierwszych słowach Leona XIV zawiera się cenne wskazanie dla życia Kościoła

ANDREA TORNIELLI - VATICAN NEWS

Są słowa, które wyznaczają kierunek. W pierwszej homilii Papieża Leona XIV uderza przede wszystkim jej początek – powtarzane wyznanie wiary Piotra, słowa, które na zakończenie swojej homilii inauguracyjnej pontyfikat wypowiedział również Jan Paweł I: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”.

Ale pojawia się też spojrzenie na Kościół i na sposób sprawowania jakiejkolwiek posługi w Kościele – widoczne w końcowych zdaniach. Jest to cytat ze św. Ignacego Antiocheńskiego, który szedł na męczeństwo: „Wtedy będę na prawdę uczniem Jezusa Chrystusa, gdy świat nie będzie już widział mojego ciała”.

Wielki Ojciec Kościoła mówił o byciu pożądanym przez dzikie zwierzęta, a jednak te słowa mają głęboki sens dla każdego momentu i każdej sytuacji w życiu chrześcijańskim. „Jego słowa – powiedział nowy Biskup Rzymu – przypominają w szerszym sensie nieodzowne zobowiązanie każdego, kto sprawuje w Kościele posługę władzy: zniknąć, aby pozostał Chrystus, stać się małym, aby On był poznany i uwielbiony, oddać się całkowicie, aby nikt nie został pozabawiony szansy, by Go poznać i pokochać”.

Zniknąć, stać się małym, aby On został poznany. Porzucić wszelkie pragnienie bycia w centrum, wszelkie światowe zaufanie do władzy, struktur, pieniędzy, projektów

marketingu religijnego, i zawierzyć Temu, który prowadzi Kościół, bez którego – jak sam powiedział – nic nie możemy uczynić. Zawierzyć działaniu Jego łaski, która zawsze nas uprzedza.

W tym spojrzeniu nowego papieża dostrzegalna jest również istotna ciągłość z jego poprzednikiem Franciszkiem, który wielokrotnie przywoływał „mysterium lunae” – tajemnicę księżyca – obraz używany przez Ojców Kościoła dla opisu Kościoła: księżyc, który złudnie sądziłby, że świeci własnym światłem, podczas gdy może jedynie odbijać światło Kogoś Innego.

Na początku swojej drogi nowy papież – misjonarz urodzony w Stanach Zjednoczonych, żyjący na peryferiach świata jako pasterz „pachnący owcami” – zdaje się przywoływać słowa Jana Chrzciciela o Jezusie: „On musi wzrastać, ja zaś się umniejszać”. Wszystko w Kościele istnieje dla misji – aby On wzrastał. Wszyscy w Kościele – od papieża po ostatniego ochrzczonego – muszą się umniejszać, aby Jezus był poznany, aby to On był głównym bohaterem. W tym kryje się niepokój augustyński: niepokój poszukiwania prawdy, poszukiwania Boga, który staje się niepokojem poznawania Go coraz bardziej i wychodzenia z siebie, by ukazywać Go innym – aby w sercach wszystkich na nowo zapłonęło pragnienie Boga. ■

Módl się z nami w tych intencjach

Światowej Sieci Modlitwy Papieża Franciszka

Maj

O możliwość pracy: aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie.

Krucjata Modlitwy Intencji Ojczyzny i Kościoła

O prawdę i odpowiedzialność za słowo w przestrzeni publicznej i medialnej.

Rycerstwo Niepokalanej

Aby bezrobotni znaleźli zatrudnienie, a pracujący mogli radować się z odkrywania, że ich codzienny trud jest drogą do świętości.

Czerwiec

O wzrost wrażliwości na świat: aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

O łaskę pokonania wrogości i wzajemnych uprzedzeń w naszej Ojczyźnie

Abyśmy byli coraz bardziej zachwyceni Sakramentem Eucharystii i potrafili coraz lepiej świadczyć o Jego przemieniającej mocy.

Z naszej
parafii

Członkowie Kół Różańcowych odmawiają codziennie jedną wyznaczoną dziesiątkę różańca.

Członkowie krucjaty modlą się nieustannie różańcem w wyznaczonych godzinach 19. dnia każdego miesiąca.

Rycerze Niepokalanej modlą się przede wszystkim różańcem, czytając Pismo Św. i przynajmniej raz dziennie odmawiając skt strzelisty „O Maryjo bez grzechu pierwotnego poczęta...”

MAJ

1	Cz	w	1. czwartek miesiąca. Św. Józefa, rzemieślnika, Jeremiasza proroka Jubileusz Ludzi Pracy (Jubileusz Roku Świętego 2025)
2	Pt	W	1. piątek miesiąca. Św. Atanazego, biskupa i doktora Kościoła, św. Zygmunta króla i męczennika
3	So	U	1. sobota miesiąca. NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, KRÓLOWEJ POLSKI, GŁÓWNEJ PATRONKI POLSKI; Odnowienie aktu oddania się NMP; Dzień Modlitw za Emigrację
4	N		3. NIEDZIELA WIELKANOCNA Niedziela miesięcznej adoracji Najświętszego Sakramentu Jubileusz Przedsiębiorców (Jubileusz Roku Świętego 2025); św. Floriana żołnierza i męczennika; 45. rocznica święceń biskupich arcybiskupa seniora Władysława Ziółka
5	Pn	w	Św. Stanisława Kazimierczyka, prezbitera
6	Wt	Ś	ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW FILIPA I JAKUBA
7	Śr		NMP Matki Łaski Bożej
8	Cz	U	ŚW. STANISŁAWA, BISKUPA I MĘCZENNIKA, GŁÓWNEGO PATRONA POLSKI
9	Pt		Św. Katarzyny Mammolini dziewicy; Ekumeniczna Droga Światła, godz. 19.00
10	So	w	Św. Jan z Ávila, prezbitera i doktora Kościoła
11	N		4. NIEDZIELA WIELKANOCNA DOBREGO PASTERZA. Tydzień Modlitw o Powołania, Archidiecezjalna Pielgrzymka do grobu Czcigodnej Sługi Bożej Wandy Malczewskiej, Parzno godz. 12.00; Św. Franciszka de Hieronimo, prezbitera
12	Pn	w	Św. Pankracego, męczennika, Świętych męczenników Nereusza i Achillesa
13	Wt	w	Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej. Nabożeństwo Fatimskie
14	Śr	Ś	ŚW. MACIEJA, APOSTOŁA Imieniny ks. Macieja Chodowskiego – msza św. godz. 18.00
15	Cz		Św. Zofii wdowy i męczennicy
16	Pt	Ś	ŚW. ANDRZEJA BOBOLI, PREZBITERA I MĘCZENNIKA, PATRONA POLSKI. Imieniny ks. Proboszcza Andrzeja Michałaka – msza św. 14.05.25 godz. 18.00
17	So		Św. Paschalisa Baylon zakonnika
18	N		5. NIEDZIELA WIELKANOCNA. św. Stanisława Papczyńskiego, prezbitera
19	Pn		Św. Piotra Celestyna papieża i pustelnika
20	Wt	w	Św. Bernardyna ze Sieny, prezbitera. 83. rocznica męczeńskiej śmierci w Dachau drugiego proboszcza naszej parafii ks. Franciszka Psonki (1942)
21	Śr	w	ŚŚ męczenników Krzysztofa Magallanesa, prezbitera i Tow.
22	Cz	w	Św. Rity z Cascii, zakonnicy, 37 rocznica święceń kapłańskich kard. Grzegorza Rysia; Imieniny s. Rity, msza św. g. 18.00
23	Pt		Rocznica poświęcenia bazyliki św. Franciszka z Asyżu
24	So	W	Najświętszej Maryi Panny, Wspomożycielki Wiernych Gala Duszpasterska z okazji Jubileuszu 60-lecia DA5
25	N		6. NIEDZIELA NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY. Marsz dla Życia i Rodziny Św. Bedy Czcigodnego prezbitera i doktora Kościoła
26	Pn	W	Św. Filipa Nereusza, prezbitera. DZIEŃ MATKI. 10 rocznica święceń kapłańskich ks. prob. Andrzeja Michałaka oraz ks. Adama Gontarza Dni Modlitw o Urodzaje – pn, wt, śr (dawne Dni Krzyżowe)
27	Wt	w	Św. Augustyna z Canterbury, biskupa; Św. Pawła VI, papieża; 25 rocznica święceń kapłańskich ks. Pawła Gabary; Dni Modlitw o Urodzaje – pn, wt, śr (dawne Dni Krzyżowe)
28	Śr	w	Bł. Stefana Wyszyńskiego, biskupa, 8 rocznica święceń kapłańskich ks. Macieja Chodowskiego; Dni Modlitw o Urodzaje – pn, wt, śr (dawne Dni Krzyżowe)
29	Cz	W	Św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy, 32. rocz. święceń kapłańskich bpa Piotra Kleszcza, Pielgrzymka rodzin do Rzymu
30	Pt	w	Jubileusz Rodzin (Jubileusz Roku Świętego 2025) Św. Jana Sarkandra, prezbitera i męczennika, św. Zdzisławy. Rozpoczyna się Nowenna do Ducha Świętego
31	So	W	NAWIEDZENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Święcenia diakonatu, archikatedra g. 9.00

CZERWIEC

1	N	U	WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE Niedziela miesięcznej adoracji Najświętszego Sakramentu. MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA
2	Pn	w	Świętych męczenników Marcelina i Piotra. 51 rocznica święceń kapłańskich biskupa Ireneusza Pękalskiego
3	Wt	W	Świętych męczenników Karola Lwangi i Towarzyszy
4	Śr		Św. Franciszka Caracciolo, prezbitera
5	Cz	W	1. czwartek miesiąca. Św. Bonifacego, bpa i męczennika
6	Pt	w	1. piątek miesiąca. Św. Norberta, biskupa
7	So		1. sobota miesiąca. Św. Antoniego Marii Gianelli biskupa. Jubileusz Ruchów i Stowarzyszeń
8	N	U	NIEDZIELA ZEŚŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO. Koniec okresu wielkanocnego 29. rocznica święceń kapłańskich biskupa Zbigniewa Wołkowicza; św. Jadwigi Królowej
9	Pn	Ś	NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, MATKI KOŚCIOŁA cd. okresu zwykłego – 10. Tydzień zwykły
10	Wt		Bł. Jana Dominica biskupa
11	Śr	W	Św. Barnaby, Apostoła. 1. Rocznicza święceń kapłańskich Marka Marczaka 53. rocz. święceń kapłańskich ks. Seniora Wiesława Dury 31. rocznica święceń kapłańskich ks Juliusza Lasonia
12	Cz	Ś	JEZUSA CHRYSYSTUSA, NAJWYŻSZEGO I WIECZNEGO KAPŁANA Błogosławionych 108 męczenników z czasów II wojny światowej. Msza św. w intencji wszystkich kapłanów naszej parafii z okazji ich rocznic święceń kapłańskich g. 18.00. Urodziny s. Pauli
13	Pt	W	Św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła. 38. rocznica wizyty Ojca Św. Jana Pawła II w Łodzi. Nabożeństwo Fatimskie. Archidiec. Święto Eucharystii
14	So	W	Bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika. Święcenia prezbiteratu, archikatedra g. 9.30. Jubileusz sportowców (Jubileusz Roku Świętego 2025)
15	N	U	NIEDZIELA NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY. Bł. Jolenty księżnej zakonnicy
16	Pn		Św. Jana Franciszka Regis prezbitera
17	Wt	W	Św. Alberta Chmielowskiego, zakonnika
18	Śr		Bł. Hosanna z Mantui dziewica
19	Cz	U	NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSYSTUSA Świętych męczenników Protazego i Gerwazego
20	Pt		Św. Wincenty Gerozy dziewicy
21	So	W	Św. Ałojzego Gonzagi, zakonnika. Dzień Wspólnoty Archidiecezji Łódzkiej g. 10.00
22	N		12. NIEDZIELA ZWYKŁA Świętych męczenników Jana Fishera biskupa i Tomasza Morea
23	Pn		Św. Józefa Cafasso prezbitera
24	Wt	U	NARODZENIE ŚW. JANA CHRZCICIELA
25	Śr		Bł. Doroty z Mątowów wdowy
26	Cz	w	Św. Zygmunta Gorazdowskiego, prezbitera. Obrzęd błogosławieństwa wianków. Jubileusz Kapłanów (Jubileusz Roku Świętego 2025)
27	Pt	U	NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA. Można spożywać pokarmy mięsne. Dzień imienin arcybiskupa seniora Władysława Ziółka
28	So	w	Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny; Św. Ireneusza, biskupa, męczennika i doktora Kościoła. Dzień imienin biskupa Ireneusza Pękalskiego 7. rocznica kreowania bpa Konrada Krajewskiego kardynałem
29	N	U	ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA. Dzień imienin biskupa Piotra Kleszcza i ks. Pawła Gabary, msza św. g. 12.30
30	Pn	w	ŚŚ pierwszych męczenników świętego Kościoła Rzymskiego

U = Uroczystość | Ś = Święto | W = Wspomnienie obowiązkowe | w = Wspomnienia dowolne

Kontemplować i trwać w Niej

DOROTA SADURSKA

Uroczystość Bożego Ciała to popularna nazwa Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Jakie znaczenie ma ta uroczystość? Jak ją rozumiem i jak ją przeżywam? Wydaje się, że są to ważne pytania. I są one skierowane do każdego z nas osobiście.

Najświętsze Ciało i Krew Chrystusa to dar dany przez Chrystusa Kościołowi. Jak czytamy w Ewangelii podczas ostatniej wieczerzy Pan Jezus „wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czynicie na moją pamiątkę!» Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana». (Łk 22,19-20).

Bóg w tym darze daje nam siebie samego. Wierzmy, że jest On obecny pod postacią chleba i wina. Jak zapisał ewangelista św. Jan, Pan Jezus powiedział: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało za życie świata (...) Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. (...) Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.” (J 5,51.54.56).

Dar Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa, pod osłoną chleba i wina jest darem dla naszego umocnienia, dla rozpalenia w nas miłości, dla zgładzenia grzechów powszednich i ochrony przed popełnieniem grzechów śmiertelnych, przez które odłączamy się od Pana, choć On nie przestaje nas kochać. Jest to znak Komunii – zjednoczenia z Bogiem i zjednoczenia z naszymi braćmi i siostrami w wierze. W Nim mamy wszyscy łączność między sobą. W darze Najświętszego Ciała i Krwi Bóg obmywa nasze stopy jak stopy uczniów podczas ostatniej wieczerzy – bo to Bóg służy swemu stworzeniu – człowiekowi. Naszą rzeczą jest danie odpowiedzi na Jego miłość. I tą miłości możemy odrzucić – jak Judasz albo przyjąć – jak Piotr i pozostali apostołowie. **Bóg służy człowiekowi, by człowiek zjednoczył się z Nim.** I choć

On w tej służbie zawsze nas wyprzedza, to my możemy mu dać to co otrzymaliśmy od Niego. Bóg służy człowiekowi i stawia człowieka w centrum. Natomiast odpowiedź miłości człowieka do Boga stawia Boga w centrum swojego życia. I to Bóg uzdalnia nas do wzajemnej miłości, do miłości ofiarnej, bo On sam kocha ofiarnie, aż po ból krzyża, aż po dar z samego siebie. I zaprasza nas do tego byśmy się wzajemnie miłowali tak, jak On nas umiłował, byśmy sobie nawzajem umywali stopy. To z Bożej Obecności, z doświadczenia Bożej miłości, też doświadczanej za pośrednictwem drugiego człowieka, płynie prawdziwa i głęboka radość, życzliwość, uprzejmość, dobroć. Właśnie dobroć. Nieraz używamy wielkich słów, a czasem wystarczy po prostu zwykła, prosta dobroć.

Bóg uniżył samego siebie stawszy się człowiekiem. O jak bardzo w ten sposób ograniczył siebie samego. Ale Bóg poszedł jeszcze dalej – stał się chlebem, który można przyjąć z szacunkiem i miłością jako pokarm dla duszy. Stał się chlebem ryzykując odrzucenie, podeptanie, zniszczenie, poniżenie. Tak jak na krzyżu, gdy dawał świadectwo miłości aż do śmierci.

Bóg staje się dla nas chlebem – pokarmem codziennym, zwyczajnym i prostym. Bóg pragnie być blisko nas i pragnie być przyjęty do naszych serc. Ale się nie narzuca, choć cały czas czeka, puka i kołacze. Do czasu... Do czasu przyjscia... do czasu ostatecznego przyjscia w chwale i do czasu naszej małej apokalipsy – w spotkaniu z siostrą śmiercią, która jest bramą. Bramą, która może nas zaprowadzić do życia wiecznego z Nim, albo bramą, która może nas zaprowadzić do wiecznego oddzielenia od Boga. On wyprzedził nas w drodze przez doświadczenie swojej Paschy – przejścia przez śmierć do życia z Ojcem, z którym jest jedno. Ta tajemnica kryje się też w Jego Najświętszym Ciele i Krwi pod postacią chleba i wina. I kiedy przyjdzie nasz czas, to jeśli pozwolimy Mu sobie przeprowadzić przez doświadczenie śmierci, to On nas przez to doświadczenie przeprowadzi. I jeśli pozwolimy Mu na to, to przeprowadzi nas też przez doświadczenia różnych „śmierci” w naszym życiu. I może wtedy odkryjemy, że w każdym doświadczeniu towarzyszy nam Jego łaska, Jego błogosławieństwo.

Bóg staje się chlebem. To znak jak bardzo Bóg pragnie być w naszej codzienności, w naszych radościach, ale też smutkach, w naszym poukładaniu, ale i w naszym nieporządku i zagubieniu. I pragnie nas wyciągać z tego co srowadza śmierć. Pragnie nas wyciągać ku życiu. Pragnie nas wyciągać ku sobie. A kiedy idziemy w procesji podczas Uroczystości Bożego Ciała, możemy też doświadczyć namacalnie choć symbolicznie pójścia za Nim i zobaczyć, jak On idzie ku każdemu i że jest w naszej codzienności.

Obyśmy w naszym codziennym życiu dostrzegali Jego Miłość. Uświadamiali sobie Jego Miłującą Obecność i w tej świadomości przeżywali każdy dzień, każdą chwilę życia. I czasem nie potrzeba słów, ale po prostu usiąść czy uklęknąć przed Najświętszym Sakramentem i zwyczajnie być. Wpatrywać się w Niego, kontemplować Jego Obecność, trwać w Niej. Panie, uczyni serca nasze według serca Twego. Amen. ■

Trzech uczniów

Każdy może być apostołem i uczynić, aby
przyprowadzić kogoś do Pana Jezusa

„Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc trwał na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, któremu nadał imię Piotr, i brata jego, Andrzeja, Jakuba, Jana, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Szymona z przydomkiem Gorliwy, Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który stał się zdrajcą” (Łk 6,12-16).

Drogie dzieci, grono Dwunastu Apostołów zostało uzupełnione po tragicznej śmierci Judasza Iskarioty o św. Macieja, jak czytamy na początku Dziejów Apostolskich. Nie należy też zapomnieć o św. Pawle, który – choć osobiście nie znał ziemskiego Jezusa z Nazaretu – po wydarzeniu spod Damaszku, gdzie miał widzenie Zmartwychwstałego, z prześladowcy dopiero co powstałej religii stał się naśladowcą Galilejczyka i chyba najgorliwszym głosicielem nowej wiary.

CO OZNACZA SŁOWO APOSTOŁ?

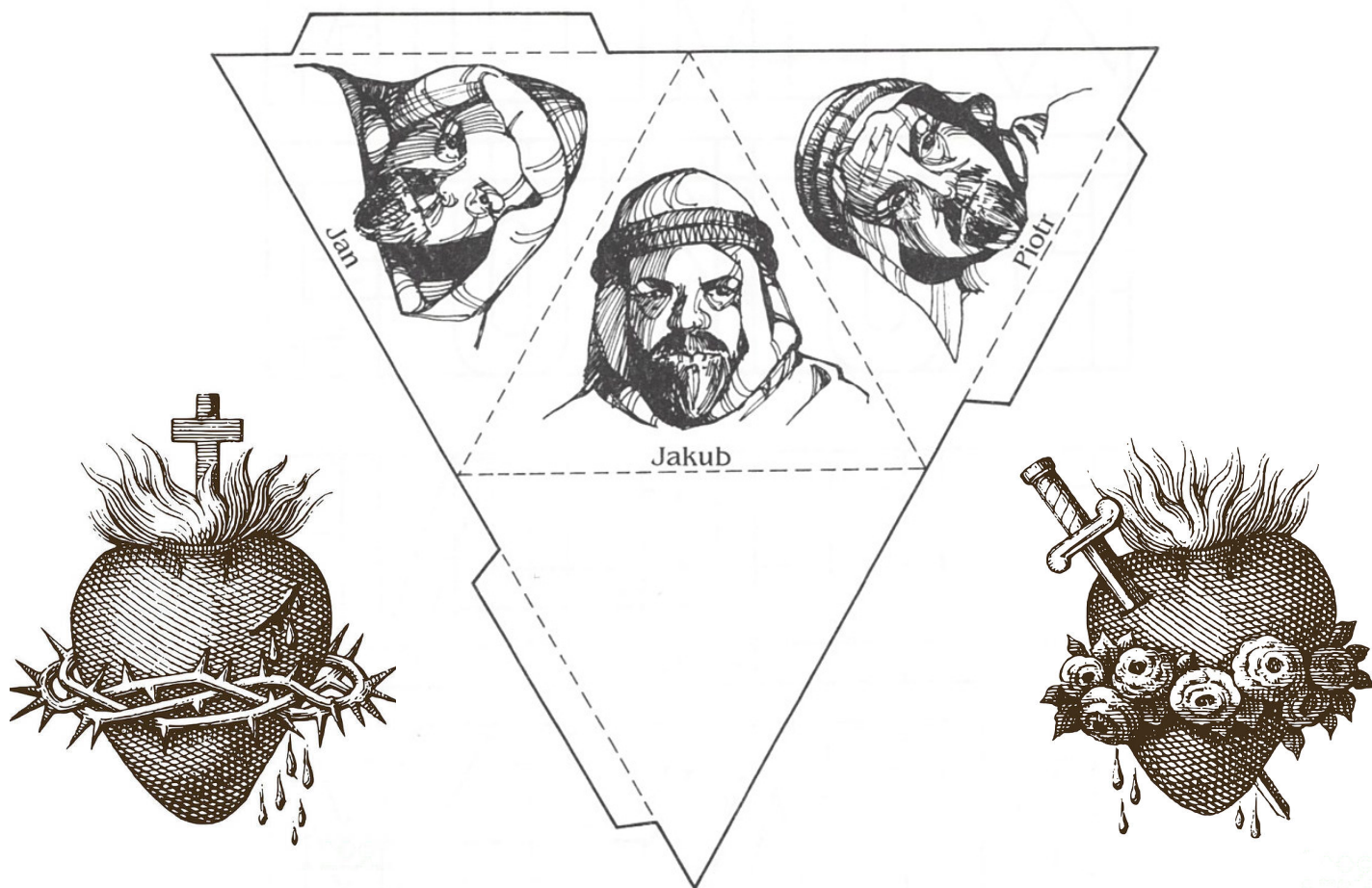
Słowo „apostol” pochodzi z języka greckiego i oznacza posłańca. W Nowym Testamencie pojęcie to określa najbliższych uczniów Pana Jezusa, których sam powołał i wysłał ich do głoszenia Jego nauki. Po Wniebowstąpieniu Jezusa apostołowie zakładali pierwsze wspólnoty

chrześcijańskie (Dz 8,14n; 15,2; Rz 15,15; 2 Kor 10,13-16; Tes 3,4 itd.). Przed swoją śmiercią wyznaczali swoich następców, ci zaś – kolejnych. Dzisiaj są oni nazywani biskupami. W gronie 12 apostołów Jezusa było trzech ulubionych. Na koniec pamiętajmy, że każdy z nas może być apostołem w swoim środowisku – w domu czy w pracy. Zastanów się, co możesz uczynić, aby przyprowadzić kogoś do Pana Jezusa.

ZADANIE DLA CIEBIE

Możesz samodzielnie wykonać bryłę (czworoscian foremny) z portretami tych uczniów. Pokoloruj obrazek. Pomaluj tło każdego trójkąta na inny kolor. Później wytnij wzdłuż grubszych linii, złoż wzdłuż linii przerywanych i sklej krawędzie.

Przepis**Potrawy inspirowane Biblią**

Karmimy się nie tylko jedzeniem. Po modzie na *fast food* przyszła moda na *slow food*. A może by tak przekuć kolejną modę na trwałą styl życia i bycia – z innymi? Family food to więcej niż kolejny trend, bo nie skupia się na tym, czy chcemy jeść szybko czy wolno, ale na tym, czy chcemy to robić razem. W kuchni family food znaczenie ma nie tylko jakość produktów, ale też jakość naszych relacji – nie tylko proces wykonania, ale też procesy zachodzące między nami. To kuchnia, której zadaniem jest karmić i zbliżać. Myślę, że wszyscy jej dziś potrzebujemy, a prostota, bogactwo i harmonia potraw inspirowanych Biblią wyraża wartości, które chcielibyśmy odnaleźć również między ludźmi. Biblijne biesiady są jedynie pretekstem do odkrywania tego, co najważniejsze.

FOT. KAMRANAYDINOV / FREEPIK

Chleb powitalny Melchizedeka**SKŁADNIKI**

350 g czystej mąki pszennej
125 ml letniej wody
100 ml oliwy z oliwek
0,5 łyżeczki soli

PRZYGOTOWANIE

Przesiej mąkę dwa razy, aby nabrała powietrza. Ciasto wypiekamy bez drożdży, więc jest to bardzo ważne.

Połącz oliwę z letnią wodą i solą. Do mąki delikatnie dodawaj powstały płyn i mieszaj tak długo,

aż całość się połączy w jednolitą masę.

Kiedy ciasto zacznie odchodzić od łyżki, zacznij je ugniatać ręcznie na stolnicy. Jeśli konsystencja tego wymaga podsypuj ciasto małymi partiami mąki; ostatecznie powinno mieć gładką strukturę i dać się łatwo wałkować.

Gotowe ciasto podziel na porcje po mniej więcej 100 g i uformuj z nich kulki. Rozwałkuj je.

Placki piecz na suchej patelni na małym ogniu, aż się zrumienią. Chlebki możesz piec również w

piekarniku nagrzanym do 180° C.

Podstawową wersję można wzbogacić aromatycznie kładąc pod krążki świeże liście chrzanu lub kompozycję ciętych ziół. Chlebki przejdą wtedy ich zapachem.

Chlebki używać jako dodatku do przeróżnych dań, past i przystawek np. przy okazji picia wina. Same w sobie również dobrze smakują, zwłaszcza na ciepło.

Czy wiedziałeś?**Stół jest miejscem, gdzie spotyka się rodzina**

MARIA MAZURKIEWICZ

Powyższy przepis został zaczerpnięty z książeczki pt. „Boskie świętowanie, czyli jak spotkać Boga i przyjaciół przy wspólnym stole” autorstwa Marii Miduch – biblistki oraz Szymona Żyśko – dziennikarza i kucharza z zamiłowania, którzy w pasjonujący i osobisty sposób opowiadają o tym, jak ważne i symboliczne jest zasiadanie do wspólnego stołu. Przypominają historie z Pisma Świętego, w których jedzenie traktowano nie tylko jako dar od Boga, ale także jako Jego błogosławieństwo.

Garść czasu, szczypta życzliwości, dużo, dużo miłości i jeden stół – oto przepis na najpiękniejsze spotkania z rodziną, przyjaciółmi i z Bogiem. Sposób na wspaniałe świętowanie i odnowienie bliskiej relacji ze Stwórcą. Boskie świętowanie to wyjątkowa opowieść o tym, jak bardzo w dzisiejszych czasach brakuje nam spotkania przy stole, rodzinnego doświadczenia tego, że wspólne jedzenie i gotowanie buduje i umacnia więzi. To także zaproszenie do niezwykłego bycia z Bogiem oraz do naśladowania ludzi Biblii, dla których

posiłki w gronie najbliższych były wyrazem głębokiej przyjaźni i miłości. W książce znajdziesz 27 przepisów inspirowanych Biblią, I jeszcze jedno wyjaśnienie.

DLACZEGO ZAPROPONOWANY PRZEPIS NAZWANY JEST CHLEBKIM POWITALNYM MELCHIZEDEKA?

Melchizedek to postać niezwykła i tajemnicza... Na spotkanie zwycięskiego Abrahama wychodzi król Sodom, jednakże to nie on, ale ktoś inny odgrywa główną rolę w tej scenie: Melchizedek zaś, król Szalemu, wyniósł chleb i wino; a [ponieważ] był on kapłanem Boga Najwyższego, błogosławił Abrahama, mówiąc: Niech będzie błogosławiony Abram przez Boga Najwyższego, Stwórcę nieba i ziemi! Niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który w twe ręce wydał twoich wrogów! (Rdz 14,18-20) Melchizedek (hebr. Malki-sedek – „Król mój jest sprawiedliwy”), to postać niezwykła i tajemnicza. Był królem Szalemu, a zarazem kapłanem „Boga Najwyższego” – i nic więcej o nim nie wiemy. ■

Pomóc Ali pokonać trudną do zwalczenia chorobę i ciężką wadę kręgosłupa

Ala Górny jest naszą parafianką

W Polsce nie było dla niej ratunku... Podaruj Ali szansę, na zdrowie!

W naszej parafii organizowane są zbiórki pieniężne, by pomóc Ali pokonać trudną do zwalczenia chorobę i ciężką wadę kręgosłupa. Dochód z kiermaszu wielkanocnego i sprzedaży palemek oraz ze skarbonek miłosierdzia w całości został przeznaczony na ratowanie jej zdrowia. Możliwa jest też wpłata na konto **fundacji Siepomaga**, do której serdecznie zachęcamy. Niech to będzie nasz parafialny dar miłosierdzia:

CEL ZBIÓRKI

- Rehabilitacja między operacjami i pooperacyjna
- Koszty transportu

ZGŁASZAJĄCY ZBIÓRKĘ

Polskie Towarzystwo Walki z Mukowiscydozą
Ala Górny, 10 lat
Łódź, łódzkie

Mukowiscydoza, zmiany w obrębie płata dolnego płuca lewego, wrodzone wady żeber i odcinka piersiowego kręgosłupa, nasilona prawostronna skolioza z rotacją kręgów w osi podłużnej, nefrokalcynoza, przepuklina kresy białej.

ROZPOCZĘCIE

7 lutego 2025

Parafia
Św. Franciszka z Asyżu
w ŁODZI